Сонет

Це — буремно випнуте вітрило,
Що човна нестримано жене.
Це — велике серце вогняне,
Що над степом сонцем засвітило.

Стомогутньо випростані крила,
Що між ними рокіт не засне.
Чудо ясне,— дивне і страшне:
Ожила земля й заговорила.

Клекотіння крови і вогню.
Громове — розвиднитися дню!
Встати дню із чорної безодні!

Спалах Крутів, Похід і Базар,
Гаряче розжеврене сьогодні
І майбутній праведний пожар.